FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 9 februari 1999 *

1. Förevarande talan om ogiltigförklaring, som väckts av Konungariket Sverige, avser rådets förordning (EG) nr 390/97 av den 20 december 1996 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1997 och av vissa villkor för fångsten. [1]

2. Konungariket Sverige anser att det har tilldelats en för liten fångstkvot av torsk för år 1997 genom den omtvistade förordningen.

I — Gemenskapsbestämmelser

Konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten [2]

3. Fisket i Östersjön regleras av fiskerikommissionen för Östersjön (nedan kallad IBSFC), som inrättats enligt artikel 5 i konventionen.

4. IBSFC fastställer, på grundval av vetenskapliga uppgifter, årligen och för varje fördragsslutande part den totala tillåtna fångstmängden (nedan kallad TAC) för varje fiskbestånd och zon. Detta görs genom IBSFC:s rekommendationer som blir bindande för de fördragsslutande parterna om de inte invänder mot dem inom en viss tid. [3]

5. 1997 års TAC för torsk fastställdes vid IBSFC:s tjugoandra möte som hölls i Warszawa den 16—20 september 1996. Av rekommendation nr 4 [4] från detta möte följer att TAC för torsk i gemenskapens fiskezoner inte bör överstiga 109 600 ton.

* Originalspråk: franska.

1 — EGT L 66, 1997, s. 1, nedan kallad den omtvistade förordningen.

2 — Konvention kallad Gdanskkonventionen (nedan kallad konventionen) till vilken gemenskapen anslöt sig genom rådets beslut 83/414/EEG av den 25 juli 1983 om anslutning av gemenskapen till konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten, ändrad genom protokollet från konferensen med representanterna för de stater som anslutit sig till konventionen, vilket undertecknades i Warszawa den 11 november 1982 (EGT L 237, s. 4; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 127). Konventionen trädde i kraft den 18 mars 1984 i Europeiska ekonomiska gemenskapen.

3 — Artiklarna 9—11 i konventionen.

4 — Bilaga 3 till ansökan.

Förordning (EEG) nr 3760/92

6. Genom denna förordning har det införts ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk. [5]

7. I artikel 8.4 i denna förordning föreskrivs följande:

"Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fatta beslut om följande:

i) Det skall för varje fiske eller grupp av fisken från fall till fall besluta om högsta tillåtna fångst eller högsta tillåtna fiskeansträngning, om så är lämpligt för flera år..."

8. Enligt artikel 8.4 ii skall rådet enligt samma förfarande "fördela fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat tillförsäkras ett relativt stabilt fiske i fråga om vart och ett av de berörda bestånden ...".

9. Enligt artikel 3 g i grundförordningen avses med "gemenskapens fiskemöjligheter" "de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens fiskevatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens fiskevatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land".

Artikel 121.1 i Konungariket Sveriges anslutningsakt [6]

10. I artikel 121.1 fastställs för varje art och zon Konungariket Sveriges andel av de fiskemöjligheter som gemenskapen har, för arter vilka regleras genom fångstbegränsningar.

11. Konungariket Sveriges andel torsk i zon III b, c och d har enligt tabellen i artikel 121.1 fastställts till 35,037 procent. [7] I not 7 till denna tabell anges att "[d]enna procentsats är tillämplig på de första 50 000 tonnen av gemenskapens fiskemöjligheter" och att "[f]ör mängder över 50 000 ton utgör den svenska andelen 40,000

5 — Rådets förordning av den 20 december 1992 (EGT L 389, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 154, nedan kallad grundförordningen).

6 — Akt om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21), i dess lydelse enligt Europeiska unionens råds beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG av den 1 januari 1995 om anpassning av de dokument som har avseende på nya medlemsstaters anslutning till Europeiska unionen (EGT L 1, s. 1, nedan kallad anslutningsakten).

7 — Nedan kallad fördelningsnyckel.

procent". I samma not anges även följande: "Denna fördelning tar inte hänsyn till fortsatt överföring av kvoter mellan Sverige och medlemsstater i unionen, som den är sammansatt i dag, enligt 1992 års EES-avtal."

12. I artikel 121.2 föreskrivs följande: "Kvantiteter för Sverige skall fastställas i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3760/92...."

13. Med stöd av denna bestämmelse fördelades andelarna för åren 1995 och 1996 genom förordning (EG) nr 3362/94 [8] respektive förordning nr 3074/95. [9]

14. För år 1997 fördelades andelarna genom den omtvistade förordningen.

Förordning nr 390/97

15. I artikel 2 i den omtvistade förordningen föreskrivs att TAC "för bestånd eller grupper av bestånd som omfattas av gemenskapsbestämmelserna och den andel av dessa fångstmängder som är tillgänglig för gemenskapen fastställs härmed för år 1997 i enlighet med bilaga I".

16. I bilaga I har TAC för arten torsk i zon III b, c och d fastställts till 112 452 ton. Konungariket Sveriges andel uppgår enligt denna bilaga till 38 860 ton. [10]

"Kompensationstorsken"

17. I samband med anslutningsförhandlingarna var Sveriges andel av gemenskapens fiskemöjligheter för torsk omdebatterad.

18. Vissa medlemsstater ansåg att denna andel inte återspeglade de historiska fiske-

8 — Rådets förordning av den 20 december 1994 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1995 och av vissa villkor för fångsten (EGT L 363, s. 1).

9 — Rådets förordning av den 22 december 1995 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1996 och av vissa villkor för fångsten (EGT L 330, s. 1).

10 — Konungariket Sveriges andel är beräknad enligt följande: 35,037 procent av 50 000 ton + 40,000 procent av 59 600 ton = 41 360 ton, minus 2 500 ton till följd av förpliktelserna enligt EES-avtalet = 38 860 ton. Konungariket Sveriges andel har således beräknats på basis av totalt 109 600 ton. Skillnaden på 2 852 ton mellan denna kvantitet och de 112 452 tonnen utgör "kompensationstorsken".

mönstren och att den var till förfång för deras egna fiskeintressen i Östersjön.

19. Vid rådets möte från den 25 februari till den 1 mars 1994, enades rådet om att ta följande uttalande till sitt protokoll: [11]

"Östersjötorsk

Rådet och kommissionen kommer att förvärva ytterligare fiskerättigheter för torsk som uppgår till Sveriges tilldelning utöver 35,037 %. De ytterligare kvoterna kommer att fördelas mellan Tyskland och Danmark." [12]

20. I enlighet med detta uttalande förvärvade gemenskapen, för åren 1995, 1996 och 1997, "kompensationstorsk" från de tre baltiska staterna.

21. År 1995 fördelades den torsk som kunde fiskas i de baltiska staternas vatten mellan Konungariket Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland. År 1996 kunde den ytterligare kvantitet som gemenskapen förvärvat fiskas i gemenskapens vatten. Även denna kvantitet delades upp mellan dessa båda medlemsstater.

22. För år 1997 erhöll gemenskapen 2 852 ton "kompensationstorsk", nämligen 900 ton från Estland, 127 ton från Lettland och 1 825 ton från Litauen. Denna kvantitet delades upp mellan Konungariket Danmark (69 procent = 1 968 ton) och Förbundsrepubliken Tyskland (31 procent = 884 ton). Varje andel lades sedan till gemenskapens TAC som, i enlighet med det interna nyckeltalet för var och en av dessa, hade tilldelats Konungariket Danmark (totalt 49 494 ton) och Förbundsrepubliken Tyskland (totalt 21 638 ton).

23. Den sammanlagda TAC som enligt bilaga I till förordning nr 390/97 uppgår till 112 452 ton utgörs således av de 109 600 ton som fastställts av IBSFC och av 2 852 ton "kompensationstorsk".

II — Talan om ogiltigförklaring

24. Konungariket Sverige har till stöd för sin talan gjort gällande att fördelningen för år 1997 av torsk i zon III b, c och d i den omtvistade förordningen strider mot artikel 121.1 i anslutningsakten, eftersom

11 — Nedan kallat 1994 års uttalande.

12 — Uttalande infört i protokollet till rådets 1733:e möte som hölls i Bryssel.

Sverige inte har tilldelats någon andel "kompensationstorsk".

25. Sökanden anser nämligen att "kompensationstorsken" inte utgör en extern resurs i den mening som avses i anslutningsakten utan en fiskemöjlighet som gemenskapen har och som omfattas av artikel 121.1, varav en del, beräknad enligt den fördelningsnyckel som fastställs i denna bestämmelse, skall tillfalla sökanden.

26. Rådet och kommissionen anser att talan skall ogillas med motiveringen att "kompensationstorsken" tillhör gemenskapens externa resurser som av detta skäl inte omfattas av fördelningsnyckeln i artikel 121.1 i anslutningsakten. De har gjort gällande att "kompensationstorsken" tillkom för att Konungariket Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland skulle tilldelas ytterligare kvantiteter som kompensation för förluster som de ansåg sig ha lidit på grund av Konungariket Sveriges andel enligt denna fördelningsnyckel. [13]

27. Den avgörande frågan i förevarande mål är således huruvida fördelningsnyckeln i artikel 121.1 i anslutningsakten även skall tillämpas på "kompensationstorsken".

28. För att besvara den frågan måste det göras en tolkning av denna bestämmelse, från vilken förordning nr 390/97 inte får avvika. Rådet och kommissionen har åberopat ett visst antal faktauppgifter för att rättfärdiga den omtvistade förordningen, men dessa kan inte ersätta en sådan tolkning och leda till ett ogillande av Konungariket Sveriges talan, även om de i vissa fall kan bidra till att klargöra innebörden av artikel 121.1.

29. Sålunda är hänvisningen till de historiska fiskemönstren i Östersjön, som visar att det finns ett behov av att återskapa jämvikt mellan de kvantiteter som tilldelats var och en genom anslutningsakten med motiveringen att Konungariket Sveriges fördelningsnyckel inte överensstämmer med fiskevanorna inom denna sektor, inte tillräcklig, under förutsättning att dessa mönster är ostridiga, för att fastslå att den omtvistade förordningen är giltig.

30. Vidare kan 1994 års uttalande, även om det uttryckligen har godkänts av Konungariket Sverige, inte avvika från artikel 121.1 i anslutningsakten om det fastställs att Sveriges fördelningsnyckel utan åtskillnad är tillämplig på all kvantitet torsk som gemenskapen förvärvar i den aktuella zonen.

13 — Enligt rådet var Konungariket Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland av den uppfattningen att Konungariket Sveriges slutliga andel inte återspeglade de historiska fiskemönstren i Östersjön.

31. Enligt rådet utgör ett sådant uttalande ett politiskt åtagande [14], vilket inte är tillräckligt för att det skall ge upphov till samma rättsverkningar som gemenskapens tvingande rättsakter antagna i enlighet med EG-fördragets bestämmelser. Även om detta uttalande skulle anses ha någon form av betydelse vid tolkningen, vilket domstolen har ansett i några fall angående denna typ av handling, är uttalandet inte av betydelse för utgången av förevarande tvist. [15]

32. 1994 års uttalande, genom vilket principen fastställs att ytterligare fiskerättigheter för torsk skall förvärvas för att tilldelas Konungariket Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland, ledde nämligen fram till att de omtvistade bestämmelserna i förordning nr 390/97 antogs. Uttalandets innehåll är således snarare av intresse för tolkningen av sistnämnda förordning än för frågan om denna förordning är förenlig med anslutningsakten.

33. Innebörden av de relevanta bestämmelserna i den omtvistade förordningen är emellertid inte oklar, eftersom Europeiska gemenskapens TAC för torsk i zon III b, c och d enligt bilaga I till denna förordning inbegriper "kompensationstorsk", medan Konungariket Sveriges TAC enbart är fastställd på basis av den TAC som fastställts av IBSFC.

34. Rådet har förklarat att den andel som Konungariket Sverige begärt utgör en del av fiskerättigheter som gemenskapen förvärvat enbart i syfte att kompensera Konungariket Danmarks och Förbundsrepubliken Tysklands minskande andelar av TAC till följd av anslutningsakten.

35. Det skall i detta hänseende påpekas att lika litet som 1994 års uttalande kan föreskriva undantag från principen i artikel 121.1 i anslutningsakten, lika litet kan de skäl som föregick dess antagande leda till en säker tolkning av sistnämnda bestämmelse.

36. Behovet av kompensation, som ligger till grund för beslutet att förvärva ytterligare fiskerättigheter, kan även föreligga om det i artikel 121.1 skulle föreskrivas en fördelningsnyckel som är tillämplig på gemenskapens samlade fiskemöjligheter. I ett sådant fall utgör de fiskerättigheter som erhölls till följd av 1994 års uttalande en kompensation i absolut värde och inte längre ett återställande av jämvikten mellan varje medlemsstats relativa andelar.

14 — Sidan 1 i rådets svar på domstolens frågor.

15 — Det framgår av domstolens fasta rättspraxis att "... förklaringar som finns i protokoll är av begränsat värde i den bemärkelsen att de inte kan beaktas för att tolka en bestämmelse i gemenskapsrätten när innehållet i förklaringen inte finner något uttryck i den aktuella bestämmelsens ordalydelse och förklaringen därför inte har någon rättslig betydelse" (dom av den 29 maj 1997 i mål C-329/95, VAG Sverige, REG 1997, s. I-2675, punkt 23). Domstolen nyanserade dock detta principiella ställningstagande då den fastslog att "[i] den mån som innehållet i en sådan förklaring syftar till att närmare ange innehållet i ett sådant allmänt begrepp som [förekommer i ett direktiv], kan... förklaringen beaktas vid tolkningen av en sådan bestämmelse" (dom av den 3 december 1998 i mål C-368/96, Generics, REG 1998, s. I-7967, punkt 27).

37. Strävan att kompensera utgör således inte en omständighet som i sig innebär att anslutningsakten skall tolkas på det sätt som rådet och kommissionen har hävdat.

38. Vid bedömningen av den omtvistade förordningens giltighet måste det följaktligen göras en tolkning av artikel 121.1 i anslutningsakten i sig.

39. Den svenska regeringen har påpekat att begreppet "de fiskemöjligheter som gemenskapen har" i artikel 121.1 definieras i artikel 3 g i grundförordningen som "de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens fiskevatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens fiskevatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land". Härav skulle följa att Konungariket Sveriges andel torsk skulle ha beräknats genom att fördelningsnyckeln även tillämpades på "kompensationstorsken", eftersom begreppet "gemenskapens fiskemöjligheter" även omfattar de fiskerättigheter som gemenskapen förvärvat. [16]

40. Sökanden har tillagt att det inte anges någonstans att artiklarna 116—122 i avsnitt II i anslutningsakten med titeln "Tillträde till vatten och resurser" endast avser interna resurser.

41. Rådet har invänt att det inte finns någonting som tyder på att avsikten med avsnitt II är att reglera andra fiskevatten än dem som tillhör gemenskapen. Rådet har tillagt att utformningen av tabellen i artikel 121.1 i anslutningsakten och dess ordalydelse klargör att denna bestämmelse endast behandlar Konungariket Sveriges andel av de berörda "referenszonerna för fastställande av TAC". Rådet har uppgett att förkortningen "TAC" vanligen endast används med avseende på fördelningen av interna resurser.

42. Rådet har vidare uppgett att det framgår av hänvisningen till "gemenskapens vatten" i not 2 i tabellen att fördelningsnyckeln endast avser gemenskapens interna resurser, det vill säga fiskemöjligheter som är tillgängliga för gemenskapen som ett resultat av dess egna fiskerättigheter i vatten som faller under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion.

43. Kommissionen har å sin sida påpekat att begreppet "gemenskapens fiskemöjligheter", som inbegriper fiskemöjligheter i tredje lands vatten och fiskemöjligheter i internationellt vatten, inte kan tillämpas på artikel 121.1, eftersom denna bestämmelse inte omfattar fiskemöjligheter som erhållits

16 — Med stöd av denna beräkningsmetod anser Konungariket Sverige, som röstade emot den omtvistade förordningen, att det skulle ha tilldelats 39 999 ton (0,35037 × 50 000 ton + 0,40000 × 62 452 ton — 2 500 ton) (sidan 6 i ansökan).

genom överenskommelser med tredje land. Kommissionen har i detta avseende hänvisat till dispositionen av och innehållet i avdelning V, kapitel 3 i anslutningsakten.

44. Även om de inte är helt tydliga, vilket framgår av parternas argument, ger ordalydelsen av artikel 121.1 och dess plats i anslutningsakten emellertid viss vägledning vid tolkningen.

45. Det skall inledningsvis preciseras vilka exakta slutsatser som kan dras av det faktum att artikel 121 är placerad i kapitel 3 med titeln "Fiske" i avdelning V om "Övergångsbestämmelser för Sverige". [17]

46. Jag anser i likhet med Konungariket Sverige att det av det faktum att artikel 121 är placerad i avsnitt II med titeln "Tillträde till vatten och resurser", det vill säga inte i avsnitt III med titeln "Externa resurser", inte går att dra slutsatsen att fördelningsnyckeln är förbehållen Europeiska gemenskapens interna resurser och inte inbegriper fiskemöjligheter som erhållits genom dess överenskommelser med tredje land, vilket rådet och kommissionen har påstått.

17 — Avdelning V återfinns i del fyra med titeln "Övergångsbestämmelser" i anslutningsakten.

47. Avsnitt III med titeln "Externa resurser" innehåller två artiklar, nämligen artiklarna 124 och 125. Dessa artiklar handlar dock endast, vad gäller den förstnämnda, om de rättsregler som från och med anslutningen är tillämpliga på Konungariket Sveriges fiskeavtal med tredje land och, vad gäller den sistnämnda, om reglerna om Europeiska Unionens beviljande av finansiella bidrag "till de utsättningar av smolt som görs av behöriga svenska myndigheter".

48. Tillämpningsområdet för avsnitt III kan således inte anses inbegripa gemenskapens avtal med tredje land, vilket på detta stadium i mitt resonemang innebär att antagandet att avsnitt II är tillämplig på denna kategori av avtal kvarstår.

49. Kommissionens argument om att avsnitt II endast är tillämpligt på vatten som faller under Europeiska unionens överhöghet eller jurisdiktion, eftersom dess tillämpningsområde enligt artiklarna 117 och 118 definieras på så sätt att svenska fiskefartyg endast har tillträde till dessa vatten, förefaller inte heller i sig vara avgörande.

50. Hänvisningen i dessa artiklar till "vatten där medlemsstaterna i unionen som den är sammansatt i dag har överhöghet eller jurisdiktion" är inte tillräcklig för att fångster enligt avtal mellan gemenskapen

och tredje land inte skall omfattas av tillämpningsområdet för artikel 121.

51. Denna kategori av avtal regleras inte i avsnitt III, och det finns inte heller något i lydelsen av artiklarna 117 och 118 som utesluter att artikel 121 är tillämplig på svenska fartygs fångster i gemenskapens vatten enligt avtal om överföring av fångstkvoter från tredje land till gemenskapen.

52. Denna tolkning bekräftas till och med av argumentet att definitionen i förordning nr 3760/92 av begreppet "gemenskapens fiskemöjligheter" inbegriper både de fiskemöjligheter som gemenskapen har i gemenskapens fiskevatten och de fiskemöjligheter som ligger utanför gemenskapens fiskevatten.

53. Även om det anges i artikel 3 i den förordningen att definitionen i denna avser "denna förordning", vilket förefaller utesluta att den kan användas för att tolka anslutningsakten, förefaller en sådan begränsning alltför långtgående då det i flera artiklar i avsnitt II hänvisas till grundförordningen och det system som införs genom denna.

54. Detta gäller i än högre grad då villkoren avseende en viss sektor för en ny medlemsstats anslutning naturligen införs bland denna sektors existerande rättsregler, vilka i fråga om jordbruk och fiske är strukturerade kring grundförordningar om införande av varje gemenskapspolitik.

55. Det kan tilläggas att det i artikel 121.2 i anslutningsakten uttryckligen hänvisas till artikel 8.4 i grundförordningen beträffande fastställandet av Konungariket Sveriges kvantiteter. Enligt artikel 8.4 ii skall rådet bland annat "fördela *fiskemöjligheterna* mellan medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat tillförsäkras ett relativt stabilt fiske i fråga om vart och ett av de berörda bestånden",[18] vilket enligt definitionen i artikel 3 g nödvändigtvis inbegriper gemenskapens fiskemöjligheter utanför gemenskapens fiskevatten.

56. De uppgifter som jag har redogjort för ovan avser emellertid de allmänna rättsregler som införts genom artikel 121.1 i anslutningsakten och inte artikelns tillämpning i det särskilda fall som är föremål för denna talan, vilket framgår av en noggrann läsning av tabellen i denna artikel.

57. Den torsk som Konungariket Sverige förknippar med "kompensationstorsk" är den torsk som fiskas i zon III b, c och d. Det framgår emellertid av tabellen i artikel 121

18 — Min kursivering.

att denna zon är begränsad till "Gemenskapens vatten".[19] Härav följer att Konungariket Sveriges fördelningsnyckel endast kan tillämpas på gemenskapens fiskemöjligheter i gemenskapens fiskevatten[20] och inte på gemenskapens fiskemöjligheter utanför detta fiskevatten.

58. Även om artikel 121.1 i anslutningsakten således i princip inte utesluter att de fördelningsnycklar som fastställs i denna artikel tillämpas på fiskevatten utanför gemenskapens vatten, gäller detta endast under förutsättning att det inte finns någon annan uppgift som begränsar dess tillämpningsområde. Så är emellertid fallet i förevarande mål, eftersom en territoriell gräns är fastställd för den ursprungliga zon som utgör fångstens beräkningsunderlag.

59. Eftersom min slutsats är att fördelningsnyckeln endast gäller torsk som fiskas i vattnen i denna zon tillhörande gemenskapen, återstår det att pröva huruvida rådet respekterade villkoren i artikel 121 i anslutningsakten när det inte lät Konungariket Sverige vara med och dela på "kompensationstorsken" i den omtvistade förordningen.

60. Räcker det med andra ord att Konungariket Sverige bevisar att en del eller all "kompensationstorsk" kommer från gemenskapens vatten för att dessa fiskemöjligheter skall tilldelas Konungariket Sverige i den omfattning som fastställts genom fördelningsnyckeln.

61. Det framgår av protokollen från de fiskemöten som hölls mellan de tre baltiska staterna och Europeiska gemenskapen år 1996[21] att de 2 852 tonnen "kompensationstorsk" för år 1997 tillkom till följd av en överföring, nämligen av rätten för medlemsstaterna att fiska denna fisk i gemenskapens vatten.

62. Det kan dock vara svårt att tillämpa fördelningsnyckeln i artikel 121.1 i anslutningsakten om det bara är fråga om en fakultativ möjlighet, vilket innebär att fisket, beroende på vad medlemsstaterna beslutar, likaväl kan äga rum i de baltiska staternas vatten som i gemenskapens vatten.

63. Detta skäl får mig att tro att Konungariket Sveriges andel torsk i zon IIIb, c och d inte har fastställts för att gälla fångstkvoter som gemenskapen har förvärvat från tredje land utöver de TAC som IBSFC har fördelat.

19 — Det framgår av bilaga 1 till rådets svarsinlaga att detta område utgör ett ICES-område. Denna förkortning, som står för "Internationella rådet för havsforskning", är beteckningen på ett internationellt vetenskapligt och tekniskt organ som utvärderar fiskarter, grupper av arter och fiskevatten. Det avger yttranden, i huvudsak grundade på biologiska kriterier, och utfärdar rekommendationer angående fångstkvoter eller medföljande tekniska åtgärder.

20 — Dessa definieras i artikel 3 a i grundförordningen som "de vatten som befinner sig under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion".

21 — Bilagorna 4, 5 och 6 till ansökan.

64. Att de stater som undertecknade anslutningsakten hade denna avsikt bekräftas av att det skulle vara orättvist att göra skillnad mellan fångster i gemenskapens vatten och fångster utanför dessa vatten för att begränsa tillämpningen av fördelningsnyckeln i artikel 121.1 till förstnämnda fångster.

65. Jag kan inte se vad som skulle kunna motivera att tilldelningen av Konungariket Sveriges andel skall bero på var i gemenskapens vatten fångsten sker, när gemenskapen erhåller en överföring av resurser. Dessutom skulle det vid tillämpningen av ett differentierat system vara väldigt svårt att kontrollera var fångsten sker.

66. Uttrycket "Gemenskapens vatten" kan således endast ha specificerats för att referenszonen i anslutningsakten skall motsvara zonen i IBSFC:s rekommendationer[22], som kan medföra rättsverkningar inom gemenskapen, i syfte att tillämpa Konungariket Sveriges fördelningsnyckel på den TAC som fastställts i dessa rekommendationer.

67. Denna tolkning stöds av rubriken på den andra kolumnen i tabellen i artikel 121: "ICES- eller IBSFC-områden, Referenszoner för fastställande av TAC".[23] I den andra kolumnen fastställs de referenszoner på basis av vilka Konungariket Sveriges fångstkvoter fastställs art för art.

68. Det förhållandet att rådet i bilaga I till den omtvistade förordningen inkluderade "kompensationstorsken" i Europeiska gemenskapens TAC, medan Konungariket Sveriges andel i samma bilaga beräknades på basis av en TAC som inte inbegrep denna resurs, kan inte ändra innebörden av anslutningsakten, som utgör en del av gemenskapens primärrätt.

69. Det framgår således att den riktiga tolkningen är den som framförts av rådet och kommissionen, nämligen att fördelningsnyckeln i artikel 121.1 endast skall tillämpas på de TAC som IBSFC direkt har fastställt med avseende på Europeiska gemenskapen, för gemenskapens vatten, genom en rekommendation som har blivit tvingande.

70. Det kriterium som skall tillämpas för att avgränsa tillämpningsområdet för artikel 121.1 i anslutningsakten är således

22 — Se punkt 5 i detta förslag till avgörande.
Fotnot utan betydelse för den svenska översättningen.

snarare fångskvoternas ursprung än fångsternas geografiska ursprung.

71. Under dessa omständigheter förefaller inte rådets beräkning av Sveriges andel i bilaga I till den omtvistade förordningen, som är baserad på den TAC som fastställts av IBSFC och som inte tar hänsyn till de överföringar av resurser som "kompensationstorsken" utgör, strida mot artikel 121.1 i anslutningsakten.

Förslag till avgörande

72. Med anledning av vad ovan anförts föreslår jag att domstolen skall:

— ogilla talan,

— förplikta Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna.